

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Hézag évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK BETENYÉNT ÉRTSEK:
szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi Közlönyváltó (városház,
földszint 7. sz. ide küldendő
a létszámok)

KIADÓHIVATAL:
Városi Könyvnyomda-vállalat
irodája, ide küldendő
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóhivatalos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Debreczen sz. kir. város közgyűlése.

Városunk törvényhatósági bizottsága folyó hónap 27-én közgyűlést tartott *Weszprémy Zoltán* főispán elnöklésével. A bizottsági tagok elég szép számban jelentek meg a közgyűlésen.

A főispán 3 órakor megnyitván a közgyűlést, üdvözli a közgyűlés választott és rendes tagjait, majd így folytatta: A törvényhatóság a hírlapokból értesül, hogy a megváltozott politikai helyzetre tekintettel állásomról lemondtam. Mivel azonban felmentésemet mindeddig nem kaptam meg, hazafias kötelességemnek tartom a főispáni funkciókat végezni. Szíves szavakban köszöni meg a törvényhatóság támogatását és kéri a város polgárainak további jóindulatu támogatását akkorra is, midőn mint egyszerű polgár fog dolgozni a város javára. És midőn megemlékezik néhai Király Gyula tanácsnok elhunytáról és annak tevékeny munkásságát néhány tömör szóval méltatja, a közgyűlést megnyitja.

Weszprémy Zoltán főispán lemondását a közgyűlés sajnálattal vette tudomásul, mert a főispán minden ténykedésével rászolgált a törvényhatóság tiszteletére és szeretetére. Minden lépését a város érdekeinek emelése és megóvása vezette, a közgyűlések vezetésében a tapintat jellemezte és a tiszviselői kar munkásságának elismerőjét látta benne.

Ezután áttért a közgyűlés a napirendre.

A december hóruól bemutatott polgármesteri jelentést és ügyhárnyai jegyzéket a közgyűlés tudomásul vette.

A felmentett kormány tagjainak leiratait, melyekben miniszteri állásukról felmentésükéről értesítették a törvényhatóságot, a közgyűlés tudomásul vette.

Majd a miniszterelnöki leirat az új kormány tagjainak kinevezéséről olvastattott fel. A tanács a leiratot a következő javaslattal ajánlta elfogadásra a közgyűlésnek.

Nagyméltóságú m. kir. Miniszterelnök Ur!

Törvényhatóságunk a 271—1910. M. E. leiratok, melyből értesülést szerzettünk, hogy Ő császári és apostoli királyi felsége az új magyar kormányt és tagjait legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott, tudomásul veszi és kijelenti, hogy Nagyméltóságodat és a vezetése alatt kinevezett kormányt alkotmányosnak és törvényeink keretein belül kifejthető hazafias működésében támogatni kész.

Az indítványhoz elsőnek Jánosi Zoltán szól a következőkben:

Nem fogadhatja el a tanács javaslatát. Politikai kérdésekben a független politika híve, mindig következős s ez készti arra, hogy ellenkező javaslatot tegyen. A felvetett kérdés politikai kérdés s burkolt bizalmi nyilatkozat. Nem lehet támogatást ígérni egy olyan kormánynak, amely kormányt vezérét a multból ismerjük s amely kormánynak a programja nemzetellenes.

Törvényesség és alkotmányosság szempontjából sem szabad a tanács nyilatkozatát elfogadni. Azt a kormányt, amely a törvény világos előírása ellenére a nemzet letérésére vállalkozni mer, támogatni nem szabad, mert az semmi esetre sem lehet alkotmányos. Ennél a kormánynál az alkotmányosságnak semmi kelleke sincs meg s mivel a kormánynak a célja világosan a nemzeti érvényesülés ellen van, azért nem fogadja el a tanács javaslatát, hanem a következő határozati javaslatot terjeszti elő elfogadásra:

Debreczen város törvényhatósági bizottsága tudomásul veszi a kinevezést, de mivel a jelenlegi kormányt teljesan alkotmányosnak nem tarthatja és annak politikai céljaival egyet nem érthet, a kormánnyal szemben bizalmatlanságának ad kifejezést.

Dr. Révi Nándor: Jánosi indítványa mellett szól. Debreczen hagyományaihoz híven el kell fogadni ezt az indítványt. A kormányt teljesan parlamentárisnak, törvénytelennek tartja. Névszerinti szavazást kér.

Dr. Tüdős János: Nem tartja szerencsésnek, hogy Debreczen város törvényhatósági közgyűlésében ez a politikai vita kifejlődött, de ha már kifejlődött, úgy mindenkinek szemébe kell nézni a kérdésnek és szavazatával oda kell hatni, hogy nyilvánítsa nézetét. Elfogadja Jánosi indítványát.

A vita alapja a tanács elöterjesztésében van meg. A kormány bizalmat fog kimagyarázni. Már pedig ezt a kormányt nem szabad támogatni, mert a bizalmat nem érdemli meg, a parlamentben nemhogy többsége, de még pártja sincs. A legkonzervatívabb politikusok előlegezték neki a bizalmat, hogy tehetné ezt Debreczen város törvényhatósága akkor, amikor pár nap mulva óriási többséggel ez a kormány megfogja kapni a nemzet képviselőházától a bizalmatlanságot, amely után nem lesz egyéb hátra, minthogy a királytól a felmentést kérje. Jánosi Zoltán indítványát fogadja el.

Komlóssy Arthur: A bucsuzó nemzeti kormány egyszerű tudomásvételt kap, az új kormányt is ugyanígy kell fogadni.

Felkiáltások: Szavazzunk! szavazzunk!

Somogyi Pál: Ki van fejezve a bizalomnak bizonyos foka a tanácsi előterjesztésekben. Eredetileg amellel volt, hogy egyszerűen vegyük tudomásul a kormány leiratát, de most, miután szóról-szóra hallotta az előterjesztést, határozottan a Jánosi indítványa mellett van.

Jánosi Zoltán a zárszó jogával él. A kormány a magyar nemzeti akaratot nem fogja letörölni soha még új választással sem. Akkor tessék Hédervárynak bizalmat szavazni, ha majd a nemzetet letéri erőszakkal, zsandárral és püzzel, de most nem.

Felkiáltások: Szavazzunk, szavazzunk!

Élnők elrendeli a szavazást.

A szavazás névszerint történt. A tanács javaslatát a közgyűlés elvetette és a miniszterelnök leiratát a Komlóssy Arthur indítványa értelmében 54 szavazattal 53 ellenében egyszerűen tudomásul vette. A szavazás végén Márk Endre biz. tag óvást jelentett be, amennyiben szerinte Poroszlay László szavazását nem vették be a jegyzőkönyvbe.

A közgyűlés ezután tudomásul vette, hogy a kormány a városok segélyéből 50.000 koronát küldött a városnak. A segélyt a rendőri palota felépítési alapjába utalta a közgyűlés, egyben kimondta, hogy a segélyek igazságtalan felosztása miatt felír a kormányhoz.

A közgyűlés a debreczeni faipar r.-t. részére különböző kedvezményeket szavazott meg annak idején. A belügyminiszter ezekre nézve kifogásokat tett, most a tanács azt javasolta, hogy a közgyűlés öt évre teljes, a további öt évre fél adómentességet engedélyezzen. A közgyűlés a javaslatot elfogadta és mellőzte Fejér Ferenc dr. biz. tag indítványát, aki az adómentességet csak az ipari termékekre kérte megadni.

A közbiztonság kibővítését elrendelő és jóváhagyó közgyűlési határozatot a miniszter nem hagyta jóvá és több kifogást tett ellene. A közgyűlés első határozatát fenntartotta.

A belügyminiszter leiratát a törzsugyala növendék állatainak bélyegzése ügyében a közgyűlés tudomásul vette.

A földadó bizottságban megüresedett tagságra a közgyűlés Hulfisz Kázmér helyére ifj. Jóna Jánost választotta meg.

Szabolcs vármegyének a képviselőházhoz intézendő feliratát a biztosítási törvény tárgyában tudomásul vette a közgyűlés és azt pártolja.

Ugyancsak felirattal pártolja a közgyűlés Árva megye átiratát a vasúti árcképes igazolványok, Budapest főváros átiratát az alsóbbrendű vasúti törvényről, Pozsony városát a vasárnapi munkaszünet és pornografikus iratok tárgyában, Győr városát az ipartörvényről, Trencsén megyéét a szeszövedék dolgában és Esztergom vármegyéjét a borítottadó leszállítása tárgyában.

Jásznagykunszolgok megye főispánja arra kéri a törvényhatóságot, hogy a Tisza folyó hajózhatóvá tétele ügyében alkotandó részvénytársaságba lépjen be részvényesül. A közgyűlés 5000 korona

értékű részvényt jegyez. Szeghalom községnek átiratát a püspökladányi állomással a Sárréten keresztül Békéscsabával leendő vasúti összeköttetését pártolja.

A szegények eltemetetésénél márkódó diákok jutalmazására az egyháznak a közgyűlés 250 koronát szavazott meg.

A közigazgatási bíróságnak véghatározat jellegével bíró ítéletét a debreczeni r.-kat. egyház iskolai segélyének ügyében a közgyűlés tudomásul vette.

Miután a közgyűlési tagok az elidegenítésekhez szükséges számban nem voltak jelen, a névszerint való szavazások a jövő közgyűlésre maradtak.

A villamos vasút ügye került ezután tárgyalás alá. A miniszter ugyanis a vasutnak 10 éven keresztül a 40.000 korona összegű megszavazott segélyt kifogásolta, mellyel szemben a Tanács a közgyűlésnek újolag azt javasolta, hogy a 40.000 korona adassék meg.

A közgyűlés a 40.000 korona hozzájárulást megadva a tanács javaslatát elfogadta.

Végül a közgyűlés megalakította és kiegészítette a bizottságot.

Miután az idő előrehaladt, a főispán a közgyűlést berekesztette és annak további folytatását péntek délután 3 órára tűzte ki.

Lapunk zártkörű végződven a közgyűlés, a többi tárgyról a következőket jelenthetjük.

A pénteken folytatólagosan tartott közgyűlésen a bizottsági tagok már csekélyebb számban jelentek meg. Az ülés megnyitása után megtörtént a harmadikban szavazás a Rádi-féle libakerti töltere, továbbá a Fazekas István által kért utcaterületet a közgyűlés megadta, illetve négyzögölét 66 koronáért eladta.

A központi választmányba megüresedett helyre a közgyűlés Muraközy Lászlót választotta meg dr. Szikszói Szabó Lászlóval szemben.

A gazdasági, illetve az üresedésben levő tanácsnoki állásra vonatkozólag a közgyűlés azt határozta, hogy azt a márciusi közgyűlésen betölti és a gazdasági tanácsnoktól jogi képetést nem kíván.

A közgyűlés a közigazgatás fegyelmű választmányába a fizeti ügyész helyettesévé Dóczy Emil dr. ügyészt választotta meg.

A vásárcsarnok ügyében a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát, mely azt ajánlja, hogy a vásárcsarnok tervezetének elkészítésével bízzák meg Petz Samu egyetemi tanárt és ezen célra szavazának meg 10.000 koronát.

A debreczeni tüdőbeteg szanatórium helyélt a nyulas mellett levő napfényes területet engedte át a közgyűlés, miután a nagyközönség élénken tiltakozott a szanatóriumnak a nagyerdőn építése ellen.

A közgyűlés a színházra nézve akként határozott, hogy 1911 október 1-től szubvenciót nem ad, ellenben a helyárak 25%-os emelésébe beleegyeznek.

A közgyűlés megvenni határozta utcányitást céljából az AranyJános-utca 43. számú házat, to-

vább a fenyéri Zádor Lajosné, az Emmert örökösök és Wein Bernát dr. tulajdonát képező ingatlanokat

A városi kertészet fejlesztésére vonatkozó szabályzat a közgyűlés elfogadta.

A Sohler István kalapgyáros által tervezett, részvénytársaság ívén 500 korona részvényt jegyzett a közgyűlés, végül Fésüs Lajosnál, a hortobágyi csárda bérlelőjével a szerződést hat évre meghosszabbította.

Próbró ügyek elintézése után a közgyűlés véget ért és elnöklő főispán a hitelesítő közgyűlés idejét január 29-ikén délután 4 órájára tűzte ki.

Allami segélyfelosztás és a levéltárosok sérelme.

— *Levél a szerkesztőhöz.* —

Kedves kartárs barátom!

A városok állami segélyezésére felvett 2 millió korona összegből a tisztviselők fizetésrendezésére vonatkozólag hozzám intézett üzenetdre felfogómat a következőkben van szerencsém veled közölni:

Mióta Magyarország fennáll, talán egy kormányhatósági rendelet sem okozott az érdekelteknek annyi fejtörést, mint a nevezett segélyösszeg miként leendő felosztása tárgyában kell 166.000—1909. sz. belügyminiszteri rendelet. Mert amit az egyik kezével adott, a másikkal úgy megköltötte a felosztás mikéntjét, hogy az érdekeltek fejvesztetten csak egymás szemé közé néztek s kérdezték egymástól: quid tunc!? S a felveti kérdésre senki sem tudott utbaigazított mentő eszmét adni. A tájékozatlanság folytán aztán kérdés-kérdésekkel beharangolták az ország minden zsigézugát. De sehol sem tudtak többet, mint ahol semmit sem tudtak, mindaddig, míg csak a Belügyminisztériumban a városok ügyei elnök dr. Hartl Sándor min. tan. ur kellő felvilágosítást nem adott. Ennek alapján indultak meg aztán a felosztási tervezet elkészítésével. De ezek a felosztási tervezetek azt hiszem mindannyian kifogás, nehézményelés alá esnek. S így lesz annyi felebbezés, amennyit még Magyarországon nem láttak soha. Ugy hogy a belügyi kormányhatóság csak magának szerzett ezzel a rendelettel tömértelen munkát, amit mind elkerülhetett volna, ha azt mondja ki, hogy: városok, ezen öszségeket nektek adom az államnak tett szolgálataitokért. Tisztviselőitök fizetésrendezésébe ezáltal nem avatkozom bele. De igenis utasítalak benneteket, hogy tisztviselőitek osztályozását, fizetésrendezését a vármegyék segélyezése, s tisztviselőik osztályozása, s fizetések rendezése tárgyában alkotott 1904. évi X. t.-c. értelmében saját pénztáraitok terhére rendezétek. Mert ezt mind a törvény szelleme, mind a jog, mind az osztó igazság, mind a méltányosság megköveteli. Akkor megszabadult volna attól a rettenetes nagy feladattól, ami most reá várakozik. De ami megtörtént, azt már nem lehet meg nem történné tenni. Ebben az egészben az a rettenetesen sajnos dolog, hogy ennek mi közigazgatási tisztviselőök isszuk meg a fekete levél.

Ennek a kérdésnek tárgyalását nem folytatom tovább; mert ami megtörtént — azon már úgy sem segíthetek, — de nem segíthet Herkó páter sem.

Áttérek arra, ami minket, mint levéltárosokat legközvetlenebbül érdekel; t. i. a levéltári állás fontosságára.

A levéltárok — mint a városok, — s vele némi kapcsolatban az ország történelmének letéteményesei — eo ipso feltétlenül megkövetelik, hogy akik azokat kezelik, büvörolják, s a jövő kor számára gondozzák, magasabb tudományos műveltséggel bírjanak, mint azok, akik csak de papiro ad Chartam — lemásolási munkákkal foglalkoznak. És a 166.000—909. sz. B. M. rendelet mindenek dacára, állás fizetés tekintetében a kétféle állást egy kategóriába sorozta. Ez az a rettenetes csapás, amit agyon nem hallgathatunk. Mert ha agyon hallgatnánk, magunk magunkat becstelenténők meg; s bátran szemünkbe kacaghatna az egész világ. S olyanok lennénk, mint az a beteg, aki orvos segítsége nélkül kíván örök álomba szenderülni.

De ne essünk gyáván kétségbe. Mert én szentül meg vagyok arról győződve, hogy az I. táblázat szerinti lefokozásunk nem szándékos, hanem csak leírás, gyarló összeállításból történt véletlen elnézés folytán.

És ezt a nagy hibát a belügyi kormányhatóság azonnal kijavítja, mihelyt tudomására fog jutni. Nem lehet belügyi kormányhatóságról, de nem is szabad felténnünk, hogy ilyen óriási hibát szándékosan akart volna elkövetni. Mert olyan ez, hogy hasonlatlan világitásom meg, mintha a tanítványt a tanárral; az inasokat a mesterekkel tennék egyenrangúvá. Ilyet pedig nem akarhatott. Én ebben a feltevésben teljes megnyugvást találok. De azért még sem tartanám lanácsosnak, hogy a felvilágosítást s a rajunk esett sérelemnek orvoslását hallgatással mellőzzük; mert hát: „akinek fáj a foga, tartsa rajta a nyelvét!”

A kartársak már meg is tették e tekintetben a kellő lépést, — és mint tudom kedvező eredménnyel, amennyiben a főlányezők kijelentették, hogy itt esetleges tévedés forog fenn — s jó lesz a leendő Belügyminiszter urnak is tudomására juttatni. Mint tudom, e baj megorvoslására vonatkozó memorandumot a belügyi miniszterünknél már be is adták.

Már most csak a kérdés kérdése: Vajjon célszerű lenne-e a Belügyminiszter urat mindjárt hivatalba lépésének kezdetén megrohanni, vagy sem?!

Én abban a véleményben vagyok, hogy *nem!* Tehát azt akarom kartársaim jóakaratu figyelmébe ajánlani, hogy várjanak, illetve várjunk ezzel a kérdéssel addig, míg a politikai izgalmas, zavaros viszonyok csendesebb mederbe terelődnek; mert a mostani körülmények közt a zaklatással nem hogy boldogulnánk, sőt csak a helyzetet súlyosbítanák.

A rendelet végrehajtását a felebbezések ugyanis felfüggesztik, teljesen megakasztják: tehát nem esünk ki a tapintatos jogorvoslat keresésének határidejéből. Az észszerűség azt diktálja, hogy a

viszonyok javulásáig helyezkedjünk várakozó álláspontonra.

De még úgy is gondolkozom, hogy miután most már az általános rendezésnek a polgármesterek mozgalmá folytán mihamarabb be kell következnie — jó lenne a memorandumot a polgármesterek értekezletére is beadni, — még pedig mihamarabb, hogy előzetes tanulmányozás útján az általános rendezés keretében a mi ügyünket is beilleszthessék.

A memorandumban hangsúlyozni kellene a korpótlékos rendszer beillesztését, mi az előbbiben hiányzik. Mert ez lenne a mi és a közigazgatási tisztviselők legnagyobb részének előléptetése; míg e nélkül csak utcában maradunk, s egy fizetésen morzsoljuk le egész hivatali életünket.

Fodor György,
Szatmár városi levéltárnok

Hirek.

— Oláh Károly üdvözölte. Oláh Károly tanácsnokot, a színház felügyelőjét a színházról névnapra alkalmából meglátogatás céljára bejárták. A színházban Oláh Károly, Frigyes főrendező és a színház munkások nevében Somogyi munkavezető üdvözölte. Oláh Károly szép szavakkal köszöntö meg a figyelmet és biztosította az egybegyűlteket, hogy a jövőben is legnagyobb gondját fogja képezni a színház szellemi és anyagi ügyeinek vezetésére.

— A tüdőbetegség szanatóriumának elhelyezése városunkban. Ily címen Tüdős Kálmán dr. városi főorvos egy kis füzetkét adott ki, melyben beajánlja, hogy a szanatóriumot legalkalmasabban a nagyerdőn és pedig a fürdőháztól mintegy másfél kilométerre lehet építeni. Ervei meggyőzők és nagy tudásról tanuskodnak.

— Tüz. A város tulajdonát képező Morgó-utca 29-ik számú nádfelület ház f. hó 26-ikán a kéményből kipattanó szikráktól meggyulladt és leégett. A ház biztosítva volt és a város ezt annak idején utarcendézés céljából vette meg.

Körlevél Debreczen cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosaihoz, munkásaihoz és a nagyközönséghez. „Alföldi cipőgyár részvénytársaság Debreczenben” céggel, Debreczen székhellyel s egyelőre 50 évi tartamra részvénytársaságot kívánunk alapítani. A részvénytársaság a cipész, csizmadia és kaptafaragó ipar körébe tartozó összes ipari termékek előállításával, forgalomba hozatalával s az ezen iparágakkal kapcsolatos mindennemű ügyeket kötésével kíván foglalkozni.

A társaság alapítókéje 200,000 korona lesz, amely 1000 darab teljes befizetett, egyenként 200 korona névértékű, név nélküli és osztatlan részvényből fog állani. A részvények 200 korona névértéke a következők határidőiben fizetendő: 10% vagyis 20 korona az aldiréskor, 20% vagyis 40 korona az alakulást kimondó közgyűlés megtartásától számított 8 nap alatt, a fennmaradó 70% — és pedig mindenkor a jegyzett részvénytőke 10—10%-a — az 1910. évi június hó 1-étől számított 7 hónap alatt, minden hó első napján, tehát 1910. évi június, július, augusztus, szeptember, október, november és december hó 1-én napján részvényenkint 20 koronás részekben fizetendő a Debreczeni Hitelbank pénztáránál Széchenyi-utca 1. szám alatt.

A részvénytársaságot 10—14 tagból álló igazgatóság fogja vezetni, s munkájában nagy segítségére lesz a csupa technikai, ipari és kereskedelmi szakképzettségű 20—30 tagból álló választmány. A felügyelő-bizottságnak 3—5 tagja lesz.

A részvényeljárás záródik az 1910. évi március hó 31-ik napja.

Az alapítók biztosítják maguknak azt a jogot, hogy a részvénytársaság első igazgatóságát és az alakítandó választmány tagjait első alkalommal kivévezzék.

Az „Alföldi cipőgyár részvénytársaság Debreczenben” gyári üzeme körülbelül 120 férfi, 30 női munkást s azonkívül 40—50, a gyár internátusában elhelyezendő tanoncot fog

foglalkoztatni. Azonkívül munkát ad a erde vállalkozó és erre hivatott, debreczeni cipész és csizmadia iparosoknak s azok munkásainak.

A gyár egyelőre a megfelelő kiegészítő és előkészítő gépek alkalmazásával kézimunkával előállított cipőket és csizmákat gyártana s gépeket csupán a munka könnyebb és jobb kidolgozása érdekében alkalmazná s a legnagyobb sulyt arra fektetné, hogy gyártmányai a kézimunka jellegét el ne veszítsék sőt azt mindenben megtartsák.

A részvénytársaság nem a külfömben is sulyos bajokkal küzdő debreczeni cipész, csizmadia és kaptafaragó ipar elnyomására, hanem éppen ellenkezőleg annak fellendítésére s érdekelésére előmozdítja-dra alakul. Ezt a célját azáltal véli elérhetők, hogy állandóan ellátja a munkásokat a Debreczenben élő, erre hivatott iparosokat és azok munkásait, hogy ezek ekként biztos keretbe és tisztességes megélhetéshez jussanak s amikor maguknak és munkásainak az egyéni vállalkozásból folyólag elegendő munkájuk nincsen, ne legyenek kénytelenek a munkát abbahagyni, hanem ilyenkor állandóan minden időben s minden erejükkel a részvénytársasági gyár számára értékesíthessék szorgalmukat és tehetségüket.

Az alapítandó cipőgyárban megfelelő szakképzettségű munkavezetők felügyelete és oktatása mellett minden ipari munkás tökéletesítheti magát szakmájában s azzal, hogy a gyárban 40—50 tanuló részére internátus fog állítani, a jövő munkásainak szakszerű kiképzése lesz feltétlenül biztosítva. Ezek a gyárban állandóan bentlők tanoncok úgy gyakorlati, mint elméleti oktatásban magában a gyárban, az ott alkalmazott szakképzett iparosok felügyelete alatt fognak részesülni. Ezeknek a tanoncoknak testi, szellemi és erkölcsi neveléséről a tancsnád alatt a részvénytársaság fog gondoskodni.

Hogy eme szép tervünket megvalósíthassuk, városunk cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosaink és munkásaink egy szíves lellekkel zászlónk alá kell sorakozniok, hogy karöltve azokkal a hatóságokkal, a Kereskedelmi és Iparkamrával, az Ipartestülettel pénzintézetekkel, kereskedőkkel s az alapításban résztvevő s azt elősegíteni kívánó kereskedelmi, technikai és jogi képzettségű egyénekket, hogy fent vázolt szép tervünket megvalósíthassuk.

Hogy az alapítandó gyárnak Debreczen valamennyi érdekelt iparosa részvénnyel lehessen, s ezáltal részesevé lehessen a gyár alapításából származó minden előnynek, azért szabtuk meg a részvények névértékét mindössze 200 koronában s azért keressük meg a lehetőséget arra, hogy a részvények 200 korona névértékét hosszabb idő alatt s apróbb részekben fizethessék meg és így, aki egy összegben 200 koronát egyszerűen megfizetni nem képes. Sőt hogy minden érdekelt iparos részvényt jegyezhesen és egyáltalán több részvényt válthasson magához, a Korona Takarékl- és Hitelszövetkezettel olyan megállapodást létesítettünk, hogy a nevezett szövetkezet minden hitelképes iparosnak megfelelő összegű kölcsönt nyújt a részvények megszerzésére, amely szövetkezetnél azután a részvények megszerzésére fordított összeg több év alatt heti befizetésekkel is törleszthető.

Felhívjuk tehát városunk összes cipész, csizmadia és kaptafaragó iparosait és munkásait, és mindazokat, akik ügyünk iránt érdeklődnek, hogy bennünket tervünk kivételében erkölcsileg és anyagiilag támogai és azon megbízottainknak, akik a részvény aláírásí ívvel L. Cimet megkeresni fogják, s több részvényt jerezzék méltóztatassanak.

Kelt Debreczenben, 1910. évi január hó 15-én.

Dr. Kenéz Gyula, orvos tanár. Szávay Gyula, a debreczeni Ipar és Kereskedelmi kamara titkára. Aczél Géza, városi főmérnök. Dr. Tüdős János, ügyvéd. országgyűlési képviselő. Csanak János, földbirtokos. országgyűlési képviselő. Dávidházy Kálmán, a debreczeni Ipartestület elnöke. Jli. Swarcz Vilmos, szövetkezeti igazgató. Köhlpóti László, kereskedő. Keiner Adolf, kereskedő. Bárdos Géza, a debreczeni kereskedő társulat főtitkára. Dr. Dóczy Emil, ügyvéd. Cizező Lajos, Elek Ferenc, Koller Ferenc, Rátkay Imre, Szatmáry Ferenc, Székely József, Varga Károly, cipész mesterek. Molnár János és Prém Ferenc csizmadia mesterek, mindannyian debreczeni lakosok.

Szerkesztői üzenetek.

F. Gy. Szatmár. A cikket — mint ma lapunkban látható — megkaptam és változtatás nélkül közlöm. Írtam ezen dologban Molnár Mihály hődemóvászárhelyi kartársunknak, aki lelkes és nagy képzettségű tagja a mozgalomnak. O bizonyára Téged is fog értesíteni a további teendőkről, melyeknek minden pontját osztom.

M. H. Hődemóvászárhely. Levélben felelek szíves soraidra. Pozsony. Magánlevelet írtam. Az értesítést köszönöm.

Adófizető. Minden panasz nem orvosolhatunk és ha csakugyan úgy áll a dolog, amit méltóztatni irni, tessék az illető ügyosztály felé fordítani, aki szíves készséggel elfogja a sérelmet intéli.